

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] semel comedere requiratur ad iejunium? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

218 QVÆST. CXLVII. ART. VI.

ep. 86 pa
rū a pri.
to. 2.

refertur
d 76 ca.
utinam.

711
4 d 8 q.
1. a. 4 q.
2. ad 2.
Q d. 15.
q. 3. a. 4.
q. 1. per
tot. et q.
2. cor.
x 2 2. Q
2. huius
quest.

pore, nec etiam in diebus dominicis, in quibus quis ieunaret cōtra consuetudinem populi Christiani, quæ, vt * August. dicit, est pro lege habenda; vel etiam ex aliquo errore (sicut Manichæi ieunant, quasi necessarium tale ieunium arbitrantes) non esse à peccato immunis: quamvis ipsum ieunium secundum se consideratum omni tempore sit laudabile: secundum quod * Hier. dicit ad Lucinium, Utinam omni tempore ieunare possemus.

ARTIC. VI.

Verum requiratur ad ieunium, quod homo tantum semel comedat?

AD sextum sic proceditur. Videtur, quod non requiratur ad ieunium, quod homo tantum semel comedat. ieunium enim, vt * dictum est, est actus virtutis abstinentiae: quæ quidem non minus obseruat debitam quantitatem cibi, quam comedionis numerum. Non autem taxatur ieunantibus quantitas cibi.

Ergo nec numerus comedionis taxari debet. ¶ 2 Præterea, Sicut homo nutritur cibo, ita & potu. Vnde & potus ieunium soluit. Propter quod non possumus post potum eucharistiam accipere. Sed non est prohibitum quin pluries bibamus diuersis horis diei. Ergo etiam non debet esse prohibitum ieunantibus quin pluries comedant.

¶ 3 Præterea, Eleæuaria, quidam cibi sunt: quæ tamē à multis in diebus ieunij post comedionē sumuntur. Ergo unitas comedionis nō est de ratione ieunii.

S E D contra est communis consuetudo populi Christiani.

R E S P O N D E O dicendum, quod ieunium ab Ecclesia instituitur ad concupiscentiam refragandam: ita tamen quod natura salutetur. Ad hoc autem sufficiet videtur unica comedio, per quam homo potest & saturæ satisfacere: & tamen concupiscentia aliquid detrahit, diminuendo comedionum vices. Et idcirco Ecclesia moderatione statutum est, vt semel in die à ieunantibus comedatur.

Ad

QVÆST. CXLVII. ART. VI. 219

Ad primum ergo dicendum, quod quantitas cibi non potuit eadē omnibus taxari, propter diuersas corporum complexiones: ex quibus contingit, quod unus maior, alter minori cibo indiget. Sed, ut plurimum, omnes possunt naturæ satisfacere per unicam comeditionem.

Ad secundum dicendum, quod duplex est ieiunium. Unum quidem naturæ, quod requiritur ad eucharistię sumptionem. Et hoc soluitur per quemlibet potum, etiam aquæ, post quem etiam non licet eucharistiam sumere. Est autem aliud ieiunium Ecclesiæ, quod dicitur ieiunium ieiunantis. Et illud non soluitur nisi per ea, quæ Ecclesia interdicere intendit instituendo ieiunium. Non autem intendit Ecclesia interdicere abstinentiam potus, qui magis sumitur ad alterationem corporis, & digestionem ciborum assumptorum, quam ad nutritionem, licet aliquo modo nutritat. Et ideo licet plures ieiunantibus bibere. Si autem quis immoderatè potu vtatur, potest peccare, & meritum ieiunij perdere: si cut etiam si immoderatè cibum in una comeditione assumat.

Ad tertium dicendum, quod eleætaria etiam si aliquo modo nutriant, non tamen principaliter assumentur ad nutrimentum, sed ad digestionem ciborum. Vnde non solunt ieiunium: sicut nec aliam medicinarum assumptio, nisi forte aliquis in fraudem eleætaria in magna quantitate assumat per modum cibi.

ARTIC. VII.

Vtrum hora nona conuenienter taxetur ad comedendum his qui ieiunant?

Ad septimum sic proceditur. Videtur, quod hora 712 nona non conuenienter taxetur ad comedendum 4.d.15.q.
his qui ieiunant. Status enim noui testamenti est perfectior, quam status veteris testamenti. Sed in 3. ar. 3.
veteri testamento ieiunabant usque ad vesperam. Dicitur enim Leuitici 23. Sabbathum est, affligetis animas vestras. Et postea sequitur, A vespere usque ad vespe-